

DIREZIONE GENERALE OPERE DON BOSCO
Via della Pisana 1111 - 00163 Roma
Il Rettor Maggiore

DO WIADOMOŚCI INSPEKTORÓW I ICH RAD, PRZEŁOŻONYCH WIZYTATORII I ICH RAD, W ICH SIEDZIBACH

Drodzy Współbracia Inspektorzy i Przełożeni Wizytatorii,

do was wszystkich, którzy ponosicie odpowiedzialność za animację i zarząd w Inspektorciach i Wizytatoriach, kieruję moje pozdrowienia i braterski uścisk, przekazując ten list, który, chociaż ma oficjalny charakter, to jednak jego forma jest mniej oficjalna. Przełożony Generalny chce komunikować się ze swoimi współbraćmi Inspektorami i ich Radami poprzez listy, a nie za pośrednictwem urzędowych narzędzi, jakie mamy do dyspozycji, a jakimi są Dokumenty Rady Generalnej. Tak też będzie w przypadku innych tego typu listów.

Powodem obecnego listu, napisanego po zakończeniu posiedzenia Rady Generalnej, jest przekazanie całemu Zgromadzeniu, także za waszym pośrednictwem, pewnych wiadomości dotyczących naszej rodziny, animacji i zarządu. Jestem przekonany, czym podzieliłem się również z członkami Rady Generalnej, że ten sposób komunikacji między nami, mający miejsce co pewien czas, dobrze robi nam wszystkim, a w pierwszej kolejności mnie samemu.

I dlatego, pragnąc, aby te wiadomości dotarły do jak największej liczby współbraci za waszym pośrednictwem, poprosiłem o pomoc w ich przetłumaczeniu (każdy Radca Regionalny prześle tłumaczenia w poszczególnych językach regionów). Są to następujące języki: włoski, hiszpański, hiszpański Ameryki Łacińskiej, angielski, portugalski, francuski, niemiecki, koreański, wietnamski, polski, słoweński, ukraiński, rosyjski, guarani, kataloński, galicyjski, baskijski.

Jednocześnie podaję wam do wiadomości, że okólniki Przełożonego Generalnego będą nadal miały ten sam cel. Jeśli chodzi o częstotliwość ich publikacji, zastanowię się nad tym, co kiedyś zasugerował mi ks. Pascual Chávez, aby wychodziły tylko dwa razy w ciągu roku, tj. semestralnie. Pierwszy z nich byłby w połowie roku, a drugi z okazji Wiązanki. Osobiście też jestem tego zdania, ponieważ rzeczywistość inspektorialna dowodzi, że rytm codziennego życia nie zawsze pozwala na zapoznanie się z listami i dokumentami, które przychodzą.

A zatem zrobimy w ten sposób: pierwszy list Przełożonego Generalnego będzie w połowie roku, a drugi pod koniec roku (w kontekście tradycyjnej „Wiązanki”). A co do reszty, Dokumenty Rady Generalnej nadal będą zawierać treści i posiadać strukturę jak dotychczas.

Skupmy się teraz na zagadnieniach, do których chcę się odnieść w tym liście, a te są następujące:

- Pewne odczucia w świetle Kapituły Generalnej 27.

- Posługi, które będą pełnić: emerytowany Przełożony Generalny, ks. Pascual, emerytowany Wikariusz Przełożonego Generalnego, i dotychczasowi Członkowie Rady Generalnej, którzy zakończyli swoją służbę.
- Posiedzenia Rady Generalnej oraz koordynacja tejże Rady i poszczególnych Sektorów (Uchwała nr 11 KG27).
- Mianowanie Koordynatora Biura Prawnego Zgromadzenia.
- Mianowanie nowego Prokuratora Prokury Misyjnej w Turynie.
- Personel dla Miejsc Salezjańskich (Uchwała nr 17 KG27)
- Pomoc Inspektoriom – Prośba o pomoc dla Dyrekcji Generalnej i Domu Generalnego.

1. PEWNE ODCZUCIA W ŚWIETLE KG27

Drodzy Współbracia, korzystając z tej okazji, jaką jest mój pierwszy list, chcę podzielić się z wami odczuciami co do znaczenia, jakie ma i niewątpliwie będzie mieć nasza Kapituła Generalna dla Zgromadzenia, każdej z naszych Inspektorii i znajdujących się w nich współpracowników. Przeżyliśmy czas łaski, doświadczenie braterstwa i komunii, które nas głęboko wszystkich poruszyło. Uważam, że nie łatwo przychodzi nam być „wrażliwymi”, powiedziałbym nawet, że w pewien sposób codzienność i wymagające zadania każdego dnia czynią nas wszystkich jakby mniej naiwnymi i może trochę bardziej „twardymi”. Jednak w głębi serca przeżyliśmy to doświadczenie wiary, braterstwa i komunii, potwierdzające po raz kolejny, że to, co w nas i naszym życiu zakonnym przeżywamy z autentycznością, jest prorocstwem. Większość z nas powróciła do swoich Inspektorii i Wizytatorii. Na miejscu pozostało nas niewielu, aby podjąć posługę, której od nas zażądaliście. Jednak jestem pewien, że wszyscy pragniemy wielkiej mobilizacji i to mobilizacji wszystkich naszych Współbraci, albo tych, którzy są bardziej otwarci na to, co nowe.

Drodzy Współbracia, jestem przekonany, że jako Zgromadzenie chcemy nadal pozostać w Planie Boga, pozwalając, aby ta nić, którą stanowi każdy z nas, mogła sprawić, że płótno Historii, które tką nasz Bóg będzie mieścić także nasz wkład, nasze wysiłki, nasze trudy, całe nasze życie.

O proroczej wartości naszego braterstwa, aż do uczynienia z niego świadectwa nie do przewyciężenia, już mówiłem.

A to wszystko po to, abyśmy dotarli do naszej góry Tabor. Wiele razy mówiliśmy, że boimy się „dokumentów”, że Kapituły Generalne nie mają na celu sporządzanie „dokumentów”. I to jest prawdą, ponieważ ich celem jest ustawiczne ożywianie naszej drogi wierności charyzmatowi salezjańskiemu i posłannictwu, które zostało nam powierzone przez Boga za pośrednictwem Ducha Świętego w Księdzu Bosko (to, co my nazywamy „charyzmatem salezjańskim”). Z drugiej strony, drodzy współbracia, z pewnością w naszych tekstach i pismach, którymi dysponujemy, możemy znaleźć zwroty o wielkiej mocy, które, jeśli naprawdę byśmy tego chcieli, nie pozostawiłyby nas obojętnymi.

Wiele z nich znajdujemy także w naszej ostatniej KG27. Wspomnę tutaj tylko o jednym z nich, dopełniającym pragnienie i potrzebę pozostania w Planie Bożym i bycia prorocstwem braterstwa. Oto jego treść:

«Świadomi nowej chwili w Kościele, którą przeżywamy, jesteśmy przekonani, że nasze życie konsekrowane jest krzykiem przeciw egoizmowi i egocentryzmowi: chodzi o wyjście naprzeciw potrzebom innych, z postawą współczucia Jezusowego, zaczynając od naszego życia ubożego i solidarnego. Naszym klasztorem jest świat ludzi młodych przeżywających trudności, a naszą modlitwą są nasze wzniesione ręce i nasza zaangażowana działalność, pozwalające przywrócić godność najbardziej wykluczonym. Dlatego nie możemy oszczędzać sił, ani nie mamy więcej

czasu dla „naszych rzeczy”, nie możemy zamknąć się w naszych osobistych sprawach. Przed nami „exodus”, który pomoże nam dotrzeć do innej ziemi, tysiąc razy obiecaniej: tej najbardziej z opuszczonych i ubogich. Tam, jako salezianie, znajdziemy nasz Tabor» (Dokumenty Kapitulne KG27, Załącznik 5, Zaangażowani na peryferiach świata).

Ileż mocy mieści się w tym stwierdzeniu! Drodzy Współbracia, z młodzieżą znajdziemy nasz Tabor! To jest nasze nawrócenie i to będzie także dzisiaj i zawsze naszym „powrotem do Księdza Bosko”.

W czasie tych prawie trzech miesięcy, które upłynęły od zakończenia Kapituły, wiele razy dziennikarze z różnych gazet pytali mnie, czy nie żywię jakichś obaw co do naszego Zgromadzenia. Zawsze odpowiadałem, z pełną szczerością, że nie odczuwam żadnego lęku, absolutnie żadnego! Nie kierowałem się przy tym arogancją czy brakiem pokory... Nic z tych rzeczy, ponieważ jestem naprawdę przekonany, że prostota i pokora muszą być naszą wizytówką, wraz z tym, co nazwałem najbardziej konstytutywnym elementem naszego DNA salezjańskiego, co niejako genetycznie czyni nas salezjanami i Rodziną Salezjańską: nasze duszpasterskie ukochanie ludzi młodych, zwłaszcza najuboższych. Dlatego też nie odczuwam żadnej obawy odnośnie do naszego Zgromadzenia, ponieważ w takiej mierze, w jakiej ludzie młodzi będą naszą pasją duszpasterską i naszym Taborem, będzie zagwarantowana nasza wierność, a w tej wierności na pewno Duch Boży będzie nadal działał w naszym Zgromadzeniu Salezjańskim i naszej Rodzinie dla dobra ludzi młodych, zwłaszcza najuboższych na tym świecie.

2. OBEDIENCJE

Prawie trzy miesiące, jakie upłynęły od zakończenia naszej Kapituły Generalnej 27, pozwoliły nam m.in. zapoznać się z niektórymi potrzebami i porozmawiać z naszymi Współbraćmi, którzy zakończyli swoje posługi, czy to stojąc na szczycie zarządu Zgromadzenia i Rodziny Salezjańskiej, jak to jest w przypadku naszego ukochanego emerytowanego Przełożonego Generalnego, jak również Wikariusza i wszystkich innych Współbraci z poprzedniej Rady Generalnej. Muszę powiedzieć, że były to chwile naprawdę piękne, przeżyte w dialogu rzeczywiście braterskim i w postawie pełnej dyspozycyjności i służby ich wszystkim. To autentyczne świadectwo!

A zatem obediencje przedstawiają się następująco:

- Przełożony Generalny, emerytowany, ks. Pascual Chávez, został przeznaczony do Wspólnoty „Św. Tarcyzjusza”, w Rzymie, z poleceniem, by zadbał przede wszystkim o swoje zdrowie, z życzeniem szybkiego powrotu do zdrowia, które powraca. A ponadto, angażując się w formację ciągłą w Zgromadzeniu, będzie głosił dni skupienia, rekolekcje, konferencje, publikował, pełniąc cenną posługę dla Rodziny Salezjańskiej i Życia Konsekrowanego.
- Wikariusz Przełożonego Generalnego emerytowanego, ks. Adriano Bregolin, został przeznaczony do Okręgu Włoch Centralnych (ICC), we Włoszech, i został mianowany przez Inspektora (ze zgodą swojej Rady) Dyrektorem Domu we Florencji. Jego mianowanie otrzymało „nulla osta” na Radzie Generalnej dwa tygodnie temu.
- Radca Regionalny dla Ameryki Środkowej, ks. Esteban Ortiz, powraca do Inspektorii swojego pochodzenia: Ekwador.
- Radca Regionalny dla Europy Zachodniej, ks. José Miguel Núñez, przechodzi do nowo utworzonej Inspektorii hiszpańskiej „Maryja Wspomożycielka” z siedzibą w Sewilli.

- Radca Regionalny dla Azji Wschodniej i Oceanii, ks. Andrew Wong, został mianowany Dyrektorem Wspólnoty w Międzynarodowym Studentacie Teologicznym „Ratisbonne” w Jerozolimie.
- Radca Regionalny dla Europy Północnej, ks. Marek Chrzan, został mianowany Dyrektorem Wspólnoty „Gesù Maestro” na UPS-ie.

3. POSIEDZENIA RADY GENERALNEJ I KOORDYNACJA SEKTORÓW

(Uchwała nr 11 KG27)

Odnosząc się do tego punktu, informacja, jaką chcę wam przekazać, jest prosta i krótka. Ogranicza się tylko do stwierdzenia, że posiedzenia Rady Generalnej, z tematyką każdego dnia, prowadzi Wikariusz Przełożonego Generalnego. Każdego dnia zostaje określony porządek obrad na następny dzień (z uwagi na to, że każdego dnia jest jedno posiedzenie Rady, od poniedziałku do piątku). Razem z Przełożonym Generalnym, Wikariusz wskazuje punkty, którymi należy się zająć, zgodnie z odpowiednią dynamiką analizy tychże punktów, studium sprawozdań w przypadku różnych rozważań, konsultacjami, nominacjami, itd.

Jednocześnie pragnę zauważyć, że Wikariusz spotkał się kilkakrotnie z Radcami Sektorów w ramach niezbędnej koordynacji przed programacją sześćdziesięciu lat oraz omówienia zrealizowanych i przyszłych działań poszczególnych Sektorów. W ten sposób, spełniając również wymogi Uchwały nr 11 KG27, ta koordynacja jest przeprowadzana wspólnie z Radcami Regionalnymi i z wszystkimi Radcami tworzącymi całość (Sektory i Regionalni między sobą).

Ponadto, Przełożony Generalny przedstawił już wszystkim członkom Rady kalendarz wizyt w Inspektoriaty na ten rok 2014 i cały 2015, obejmujących pięć kontynentów, w celu ostatecznego uzgodnienia go zarówno z Radcami Sektorów, na ile to jest wymagane, jak i Radcami Regionalnymi, aby mógł liczyć na ich obecność w czasie wizyt w różnych Inspektoriaty.

4. MIANOWANIE KOORDYNATORA BIURA PRAWNEGO

Podaję wam do wiadomości, że podczas pierwszego posiedzenia Rady Generalnej, w trzecim dniu po KG27, ks. Pier Fausto Frisoli został mianowany Koordynatorem Biura Prawnego naszego Zgromadzenia. Od tego czasu podjął powierzona mu funkcję, licząc na bezcenną pracę i doświadczenie ks. Francesco Maraccanigo, z zachowaniem zwykłej procedury przekazywania informacji i dokumentacji.

5. MIANOWANIE NOWEGO PROKURATORA PROKURY MISYJNEJ W TURYNIE

Chcę również wam powiedzieć, że nasz współbrat Stefano Vanoli poprosił mnie, aby mógł zakończyć posługę Prokuratora w Prokurze Misyjnej w Turynie.

Przyjąłem jego prośbę, mając na uwadze okoliczności, i poszukaliśmy innego współbrata, który, jak myślimy, będzie mógł w równie doskonały sposób spełniać tę posługę. Nowym prokuratorem został ko. Giampietro Pettenon. Rozpocznie on swoją posługę zaraz po tym, jak będzie możliwa zmiana w jego Inspektorii, jako że obecnie Giampietro jest Ekonomem inspektoriaty w Inspektorii Włoch Północno-Wschodnich (INE). Już teraz pragnę wyrazić zarówno Giampietro, jak jego Inspektorowi i współbraciom, podziękowanie za ich wspólną troskę, nie pozbawioną poświęcenia z ich strony, co łączy się z powierzeniem tej nowej posługi współbratu z Inspektorii.

6. PERSONEL DLA MIEJSC SALEZJAŃSKICH

(Uchwała nr 17 KG27)

W ramach realizacji tego, co zostało podjęte przez naszą KG27 w tej uchwale, poczyniliśmy pierwsze kroki, które wymagają jeszcze większej uwagi, przemyślanej i zweryfikowanej w czasie, zaczynając od samego projektu. Poprosiliśmy trzech współbraci, jednego Włocha i dwóch Hiszpanów (ks. Enrico Lupano, ks. Félix Urra i ks. Rafael Gasol), aby należąc do wspólnoty na Valdocco, w czasie 2015 roku pełnili posługę, która będzie polegać na przyjmowaniu, w sposób możliwie jak najlepszy (zarówno od strony materialnej, jak i duszpasterskiej oraz duchowej), tysięcy pielgrzymów, którzy odwiedzą nasze „Miejsca święte” na Valdocco podczas obchodów Dwustulecia urodzin Księdza Bosko, aby później, w oparciu o zdobyte doświadczenie, można było opracować projekt tego, co składałoby się na prawdziwą posługę duszpasterską i duchową. To samo będziemy chcieć zrealizować na Colle Don Bosco, licząc na współbraci, którzy tam się znajdują, i innych, którzy będą mogli dołączyć do nich w przyszłości. Pomyśleliśmy, że właściwą rzeczą będzie rozpoczęcie właśnie na Valdocco owej realizacji uchwały kapitulnej, zważywszy na to, że nie zawsze jest łatwo lub możliwe znalezienie osób, które byłyby gotowe do takiej służby. Już teraz dziękuję im za tę cenną posługę.

7. ZAKOŃCZENIE

Pragnę zakończyć ten braterski list odniesieniem do naszej Matki Wspomożycielki, stąd też ośmielam się przywołać słowa bardziej autorytatywne niż moje. Są to słowa Papieża Franciszka z zakończenia jego przemówienia, jakie skierował do nas w dniu audiencji w czasie trwania KG27. Powiedział do nas:

«Drodzy bracia, dwustulecie urodzin Księdza Bosko jest już tuż tuż. Będzie to sprzyjająca okazja do ponownego zaproponowania charyzmatu waszego Założyciela. Nigdy nie zabrakło pomocy Maryi Wspomożycielki w życiu Zgromadzenia i z pewnością nie zabraknie jej także w przyszłości. Niech Jej matczyne wstawiennictwo wyprasza u Boga upragnione i oczekiwane owoce. Błogosławię wam i modlę się za was, i proszę, módlcie się także za mnie! Dziękuję!».

Z tą samą ufnością, o której mówi Papież Franciszek, powierzmy się opiece naszej Matki Wspomożycielki.

Obejmuję was mocnym, braterskim uściskiem!

Rzym, 15 lipca 2014

P. Ángel Fernández A.,SDB

Rector Mayor